

ИЗГУБЕНИЯТ

рай

Ще поставя и вражда между теб и жената
и между твоето потомство и нейното
потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще
му нараниш петата.

Битие 3:15

Събота
21 октомври

ГОРДОСТ СРЕД КРАДЦИ

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Битие 3:15

Останал сам в тъмното, Пети, малолетен престъпник, разсъждава за своя пробив в престъпния живот. Лъчите на залазващото слънце хвърлят сянката от решетките върху отсрещната стена, а Пети си спомня шумните караници на родителите си.

Детството на Пети беше бурно, засенчено от непрестанно насилие. Родителите му не се интересуваха особено от него. За изненада на баща си Пети стана известен с неща, които караха хората да се страхуват от него - кражби и побои. Около Пети винаги имаше групичка от младежи със сходна репутация. Не след дълго Пети привлече вниманието на наркопласъорите. При тях той откри семейството, което вярваше в него и му се доверяваше. Той си извоюва място и се издигна в тези среди и навсякъде предизвикваше страх със своята безкрупулност. За тинейджър беше натрупал толкова криминално досие, за което повечето хора чуват само във филмите и криминалните романи; и всичко бе сторено в безсмислени опити да бъде обичан и приет.

Когато го попитаха дали изпитва разкаяние за живота си и дали осъзнава болката, която е причинил на семействата на жертвите си, грубото, безизразно лице на Пети разкри цялата истина. Той пледираше за своята невинност непоколебимо и твърдеше, че не изпитва вина за престъпленията, за които е осъден и изпратен в затвора. Една психоложка обясни неговия случай като често срещан синдром на лошото родителство. Тя сподели, че се е срещала с множество деца, които бягат от насилието в дома си. Момчетата стигат до извършване на престъпления и междуременно пропускат

Една психоложка обясни неговия случай като често срещан синдром на лошото родителство.

съществена част от своето развитие. Системата на затворите често се проваля в опитите си да реабилитира и интегрира тези деца обратно в семействата им. Млади момичета, които се чувстват нежелани, започват да търсят обич другаде и често се захващат с проституцията, за да почувстват обичта и приемането, от които ги лишава семейството им.

Свободният живот на Пети приключи бързо с изправянето му пред съдията. Той беше признат за виновен за три убийства и множество нападения с тежки телесни повреди. По време на целия процес нито един от приятелите му не се появи да го подкрепи. И сега, когато седи и разсъждава върху това какъв ще е остатъкът от живота му, в мислите му отекват думите на психоложката, която отгледаната му съдба на семейството му. Неговото семейство го бе лишило от рожденото му право: да бъде обичан, да бъде приет, да вярват в него, да го окуражават да мечтае, да го възхновяват, да го насърчават и хвалят и искрено да се интересуват от неговото благополучие. Все неща, необходими за един нормален живот, и все неща, които той се опита да намери в неподходящата социална среда - бандата.

Пети също както Адам и Ева бе ял от забранения плод - и точно като тях цялото му същество беше отровено от злото, което изглеждаше така привлекателно на пръв поглед.

ОТ ЕВА - ПРЕЗ АДАМ - ДО КАИН

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Римляни 5:19

Как Каин бе засегнат от греха на родителите си? Първите глави на Битие са написани в сбит и лаконичен стил и не дават отговор на този въпрос. В Римляни 5:12-19 обаче Павел не само обяснява как Христос е победил фаталните последици от греха на Адам и на цялото му потомство, но и наемква за ефекта от греха на Адам не само върху Каин, но и върху всички негови наследници.

Поради погрешно предаване на текста Римляни 5:12 във Вулгата (латинския превод на Библията) е била развита така наречената доктрина за първородния грях. Иероним превежда последната част на стих 12 с “в когото всички съгрешиха”, което предполага, че всички хора съгрешават, когато Адам съгрешава. Агвентистите не приемат идеята за предаване на личната вина нито чрез вменияване чрез закона (както е при Калвин), нито чрез генетично предаване (както е при Августин)¹. Най-добрият начин да се разбере смисълът на Римляни 5:12 е в светлината на Римляни 5:19, където се казва, че всички човешки същества са станали грешни (kathnēstami) заради греха на Адам. Следователно, когато Римляни 5:12 казва, че смъртта мина във всички човеци, “понеже всички съгрешиха”, това не означава, че смъртта на всеки един грешник идва от личния грях на всеки един човек, но че смъртта е причинена от състоянието на грях, в което Адам е въвлякъл цялото човечество. Фразата “понеже всички съгрешиха” е както причина за всяка смърт, така и - както самата смърт - ефект от греха на Адам. Сила на израза “понеже всички съгрешиха” в стих 12 подчертава навлизането или започването на едно състояние или положение: греха, в който Адам “се въвляче”, всеки един от нас “изработва” чрез личните си грехове (Римляни 5:16).

Какво е това състояние на грях, което е от една страна резултат от греха на Адам и от друга - причина за смъртта на всички? Павел не обяснява изрично това в Римляни глава 5. Но в светлината на другите му писания, както и на Библията като цяло, става ясно, че това е фатален комплекс на отчуждаване от Бога, в резултат на което се губи първоначалната праведност (Еф.2:11,12), и едно унаследяване и култивиране на склонност към грях (Пс.51:5, Еф.2:1-3). И така, както праведността е дар от Христос за всеки един, но изисква лично посвещение чрез вяра, за да се придобие лично, така и грехът на Адам, който поражда грях, осъждане и смърт за всички, които споделят неговото паднало човешко естество, става лична вина (престъпление) само когато в съзнателните си години грешникът умишлено и доброволно се отдава на повелите на падналото естество и ги избира за свой начин на живот.²

Поради гнева към Бога и омразата към праведния си брат Авел, волята на Каин се деформира и той избира да даде израз на чувствата си, като предизвика смърт - и по този начин даде живот на падналото естество и състоянието на грях, наследени от родителите му. Така той избира да стане едно от семената на змията.

Агвентистите не приемат идеята за предаване на личната вина.

ЧЕРНО НА БЯЛО

Битие 3:1-4:26; Псалом 27:1,5; 139:9;

Евреи 4:12-13; Откровение 6:10

Без укритие от Божието слово (Евр.4:12,13)

Падението на Адам и Ева от възвисеното състояние на пряка и свята връзка с Бог в това идеално място, наречено Едем, е една трагична история на безуспешния опит на човешкия род да се сдобие с мъдрост, без да се уповава на откровението на Божието слово, което единствено разкрива какво е добро за човечеството. Исус устоя на изкушението на Сатана и цитира Второзаконие 8:3, казвайки, че животът на човека зависи от "всяко слово, което излиза от Божиите уста" (Мат.4:4).

След като Ева беше въвлечена във фатална дискусия със Сатана, който измамно ѝ представи само половината истина за Божието слово, тя цитира Божиите думи по начин, който възхвалява Божията строгост. Сатана моментално улавя отношението на Ева, и говорейки чрез змията, той директно се изправя срещу Божиите думи: "Никак няма на умрете!" (Бит.3:4). Тази лъжа е незабавно последвана от атака срещу Божията честност спрямо Адам и Ева: Той не им дава знание и мъдрост, защото Го е страх, че ще станат морално независими и по този начин ще бъдат равни на Него, Бога. (Бит.3:4).

**Адам и Ева вече имаха
познанието, което
Сатана им предлагаше.**

Това, което Ева, а в последствие и Адам не осъзнаха, бе, че Сатана не само хвърляше съмнение върху истинността на Бога и неговото Слово, но и нападаше самата същността

на човека като образ на Бога, който може да съществува като истински Божий образ само ако има пълно доверие на Бога и обитава единствено в Неговата слава. Да се поддават на изкушението да станат като Бог щеше да е "директно отричане на всичко онова, което означаваше да си по образ на Бога"¹. Всъщност те щяха да престанат да бъдат напълно човеци, щом изоставеха истинското си достойнство на образ на Бога.

Иронията в ситуацията е, че Адам и Ева вече имаха познанието, което Сатана им предлагаше, понеже познание за това какво носи истински живот за човека се криеше в заповедта да ядат от едно дърво и да не ядат от друго. Първата човешка двойка можеше да демонстрира истинското познание, като продължи да получава с благодарност от добрия плод на дървото на живота и откаже да получи познание чрез експериментиране, както им предложи Сатана.

Но въпреки познаването на Божието слово, въпреки положителното отношение към Бога, въпреки "липсата на рационална причина за доброволно съгласяване с изкушението"² Ева, а после и Адам нелогично и мистериозно се поддават на лъжите на Сатана. В 1 Йоаново 2:16 се виждат като на екран описаните от Битие състояния - Ева видя, че дървото беше добро за ядене (материалното или "пожеланието на плътта"), и приятно за окото (естетическото, или "пожеланието на очите"), и освен това желателно за

придобиване на мъдрост (интелектуалното, или "гордостта на живота"). И внезапно това, което бе в мислите ѝ, се превърна в трагично, съгубоносно действие: тя „взе от плода му и яде“ (Бит.3:6).

Същността на греха на Адам и Ева беше неподчинението на Бога и неговото Слово. Всички останали грехове - нелоялност, измяна, неберие - произтичат от неподчинението на Бога. Ако бяха избрали да останат послушни, това щеше да е потвърждение на тяхното доверие, лоялност и преданост към Бога и по този начин те щяха да бъдат утвърдени в пътя на праведността и вярата. Вярата в Бога е най-висшият белег на подчинение на Бога. (Йоан 6:29).

Без укритие от Божието присъствие (Пс.139:7)

Вместо да се издигнат до състоянието на богове, както им обеща Самана, Адам и Ева почти незабавно изпитаха унижателната "голата на душата",³ която се изразяваше външно от голотата на телата им, лишени от светостта и праведността, с която Бог ги бе дарил от самото начало. Със все по-силно усещане за греха и ужас от бъдещето "те побягнаха панически и потърсиха убежище в най-затъмненото кътче на градината".⁴

Те се опитваха да избягат от присъствието на Господ, но в действително бяха един от друг и от себе си. Изпитваха една от първите последици на греха, а именно отделянето от Бога, един от друг и от истинската си същност. Това първо "убежище" бе всъщност отдалечаване от източника на живота и доброта.

Като по-късно разкрива пророкът Йона, нито едно сътворено същество не може да избяга от всевиждащия и вседесъщ Бог. Самото естество на Бога като Бог на любовта Го предизвиква да бъде един търсец Бог, преследващ и най-лошите грешници до края на света - не за да осъди, а да намери и спаси изгубените (Лука 19:10; Йоан 3:17).

Когато Бог потърси Адам с думите "Къде си?", Той приканваше към признание, а не очакваше информация. Но с тези думи Той откри и едно печално съдебно заседание, което предвещаваше предстоящия заветен съд в Израел (реброто), който съд винаги е включвал божествено разследване и разискване. Уклончивите и търсещи оправдание отговори на Адам и Ева разкриха трагичния факт, че те вече не са способни да не грешат. За съжаление, "всички тези опити да се запази невинността, като се прехвърли вината на някой друг, бяха опити на пагналото, грешно същество да скрие от себе си в какво се е превърнало".⁵ А това, в което се беше превърнал човекът, бе един покварен, изгубен грешник. Грехът "като мощно менгеме пристегна душата му до възможно най-ниските размери на егоизма"⁶ вместо да "извиси душата му до пълнотата на всички сродни същества и тяхното благоденствие",⁷ както под управлението на благоприятните принципи на божествената любов. Адам и Ева прехвърлиха загубата на първоначалната си праведност и своята греховност на своите наследници, въпреки че Писанието никъде не обяснява как точно се е случило това, и така човечеството наследи от Адам греха, осъждението и смъртта (Йов 14:4; Пс.51:5; Римл.5:12-21; 1Кор.15:22).

1, 6, 7 M. D. Gow, „Fall“, Doctrine of the Old Testament: Pentateuch

2 Norman Shepherd, „Fall of Man“, Baker Encyclopaedia of the Bible, Gen-Num

3, 4 E.G. Вайт, "Патриарси и пророци"

5 J. Daane, „The Fall“, The International Standard Bible Encyclopedia, vol. 2

СВИДЕТЕЛСТВО Исус Навин 24:15

Тя гледа към едно дърво, което я очарова. Очарова я не само с красотата си и със своята уникалност, но и защото ѝ е забранено да яде от плода му. Изведнъж тя чува глас; гласът идва от едно много привлекателно същество - една змия. Прекрасното същество си служи с измама и с подвещащ тон подтиква Ева да разруши щастието и мира на техния едемски рай. Изборът на Ева да опита от забранения плод донесе жестоки последици за целия човешки род. „Сатана не можеше повече да предизвиква бунт в небето, но омразата му към Бога намери нов израз в пълнения му план да съсипе човешката раса. В щастието и мира на свещената двойка от Едем той съзря блаженството, което за него бе забавица за забравено. Подтикнат от завист, той беше решен да ги подбуди към непокорство и да ги доведе до вината и наказанието за греха.... Нашите прародители не бяха оставени без предупреждение за опасността, която ги грозеше. Небесни посланици разкриха пред тях историята за падението на Сатана и неговите планове за тяхното унищожение, представяйки попълно същността на божественото управление, което князът на злото се опитваше да отхвърли. Сатана и неговото войнство пропагнаха именно поради непочинение на справедливите повели на Бога. Ето защо беше важно за Адам и Ева да почитат закона, чрез който единствено можеше да се поддържа редът и справедливостта.

Законът на Бога е свещен като самия Бог. Той е едно откровение на

Ангелите ги предупредиха да бягат.

Неговата воля, описание на Неговия характер, израз на божествената любов и мъдрост.“¹

„Ангелите ги предупредиха да бягат срещу похватите на Сатана, защото неговите опити да ги подведе в капан ще са неуморни. Докато бяха покорни на Бога, злото не можеше да им навреди, защото ако се наложеше, всеки ангел от небето щеше да им бъде изпратен на помощ. Ако отхвърляха твърдо неговите първи инсинуации, те щяха да са защитени както небесните пратеници... Дървото на познанието беше създадено, за да изпита тяхното послушание и любов към Бога... Сатана не можеше да ги преследва с непрекъснати изкушения, той имаше достъп до тях само при забраненото дърво.“²

Всеки един от нас, като християнин, се сблъсква със същата ситуация - изправени сме пред избор. Изборите, които правим, винаги ще носят последици или за живот, или за смърт. Ако изберем да не избираме, значи вече вече сме направили избора. В тези последни сцени от историята си на земята човечеството се изправя пред две възможности: вяност към Княза на Мира или вяност на княза на злото. Какво избираш ти всеки ден?

1, 2 "Патриарси и пророци"

ДА ПОПРАВИМ

ИМА КАК

Римляни 12:2; 2 Коринтяни 3:18; 7:1;

Ефесяни 4:22-24; Колосяни 3:10

Опитите на човека със собствени сили да направи Божия образ съвършен винаги ще си останат безплодни, защото човешките способности са безсилни да поправят деградацията, причинена от греха (Ер.17:9). Нужна е божествена намеса и големият въпрос, пред който се изправяме, е как да възстановим обезобразения образ.

Най-добре е да започнем този процес на възстановяване на разрушения образ като осъзнаем, разберем и признаем, че сме грешни и безнадежно лоши (Ер.17:9). В най-добрия случай нашата праведност прилича на омърсена дреха (Ис.64:6). Само когато видим разбития образ на Бог в себе си, ще можем да осъзнаем нуждата от възстановяване. Елън Уайт казва, че "Господ Исус опитва човешките сърца, като им показва Своята милост и преизобилна благодат. Той ни води към такова невероятно преображение, че Сатана, с цялото си триумфално перчене, с всичките си зли сили, обединени срещу Бога и законите на Неговото управление, със всичките си брътвежи и измами, остава безсилен и безмълвен".¹

Възстановяването на Божия образ в човека изисква не

просто едно закръпване, а цялостно пресъздаване (Езек.11:19; 36:26). За да отразява в пълнота Божия образ, човечеството трябва да преживее промяната на сърцето, за която говори пророк Езекиил. Следващата стъпка е да се отречем от нещата, които спомагат да се обезобрази Божият образ в човешката природа. Когато Адам и Ева бяха създадени, именно послушанието ги поддържаше в образа на Бога. Тук не става въпрос за законничество, защото послушанието е просто вяра в Бога и следване на Неговото слово. Диемата е от решаващо значение за физиологията на човека и затова извращеният вкус и апетит са пагубни за качествения живот, което пък води до недостатъчен духовен живот. Елън Уайт обяснява, че съществува тясна връзка между физическата и моралната същност на човека.² Послушанието към Бога като част от нашето здравословно поведение е основата за възстановяване на Божия образ в нас; защото ние сме това, което ядем и пием. Човешкото същество има нужда от чист и енергичен ум, за да оцени възвишената същност на истината. Добрите практики на въздържание ще ни помознат много да подготвим съзнанието си за благородяващото действие на Светия Дух. Яденето, пиенето и начинът на обличане имат пряко отношение върху духовния ни напредък, следователно положителните промени насочо ще ни отведат далеч в поддържането на Божия образ в човешкото ни естество.

С други думи, за да възстановим Божия образ в човека, трябва да осъзнаем нивото, от което сме паднали (Римл.3:23), колко отчайващо е сегашното ни състояние (Ер.17:9) и че не можем да направим нищо със собствени сили (Ис.64:6; Римл.7:24). И тогава можем да се обърнем за помощ към Бога (Откр.2:5).

¹ Е.Г.Вайт, "God's Amazing Grace"

² Е.Г.Вайт, "Ministry of Healing"

Ние сме това, което ядем и пием.

ГЛЕНА ТОЧКА

1 Коринтяни 13:12

За да разберем по-ясно каква цена е платила човешката раса при падението на нашите прародители, е най-добре да разгледаме последните глави на Откровението на Йоан, където е описан възстановеният рай. Но тъй като бъдещето е описано само чрез символи, реалната картина на обещания нов дом за спасеното човечество може да бъде схваната само бегло.

1. Възстановяването на живота. Пълнотата на живота е символизирана от кристално чистата вода на живота, която извира от Божия трон, както и от дървото на живота, което дава непрестанно от изцелителната си сила на всички нации. Характерът на Бога, проявен в Неговото благо управление, се трансформира в едно наистина стойностно съществуване за човешката раса. При падението това качество на живота бе в голяма степен изгубено.

2. Възстановяване на връзката. В Стария завет Бог често повтаря едно обещание, че Той ще бъде Бог на Израил и те ще бъдат Негов народ, и Той ще обитава сред тях. И сега това се изпълнява в пълна степен, но посочено в обратен ред в Откровение 21:3, сякаш за да покаже, че онова, което започна с Бог, ще завърши с Бог. Бог не ще бъде възприеман неясно, като в огледало (1 Кор. 13:12), спасените ще познават Бога лично, защото Той ще обитава сред тях. Затова и структурата на града е идеален квадрат,

спомен за Светия Светих от земното светилище, където обитаваше Божията слава. Тази свещена, пряка връзка с Бога бе напълно загубена при Падението.

3. Възстановяване на духовния образ на Бога. Онези, които влязат в Новия Ерусалим, ще

Днес сме в госта по-малка степен човеци, отколкото първоначално сме били замислени да бъдем.

носят изписано на челата си Божието име, което е символ на моралното съвършенство на Бога, отразено в умовите на Неговите светии (Изд. 34:5-7; Откр. 4:1). Всички, които влязат в Господния град, ще прекратят през перлените порти, които носят имената на Израилевите племена. И всички, които влязат в града, ще минат покрай стените, изградени върху основите на апостолите, чиито имена са изписани върху великолепните камъни. Онези, които влязат в рая, ще отразяват с живота си славата на Бога, демонстрирана от верните от Новия и Стария завет. Великолепният Божий образ, макар и не напълно загубен, бе сериозно обезобразен от грехопадението. Днес сме в госта по-малка степен човеци, отколкото първоначално сме били замислени да бъдем.

Как мислите?

1. Каква е Божията светлина, която осветява възстановения рай?
2. Как можем дори и сега да възстановим Божия образ?

ПРЕДСТАВЕТЕ СИ ГРАДА НА БЪДЕЩЕТО

ИЗСЛЕДВАНЕ

Евреи 11:13-16

С две гуми

Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, / и на човешко сърце не е идвало, / всичко това е приготвил / Бог за тези, които Го обичат. (1Кор.2:9)

Въпреки това обещание Писанието не обезкуражава християните да продължават да се опитват да си представят време и място, недокоснати от спомена за греха. Всъщност Писанието одобрява вярващите жени и мъже от миналото в техните опити да погледнат в бъдещето, зад стените на Божия град. (Евр.11:13-16). Онези, които са прозрели отдалеч, са имали осветено въображение, довело ги до положителни резултати, които променили живота им. Какво невероятно наследство на вяра са ни оставили те!

А защо не...

- ...подготвите и представите с приятели театрален сценарий, който описва реалността в небето и новата земя от гледна точка на спасените.
- ...парафразирате последния параграф от "Великата борба", за да го споделите с някого, който има нужда от насърчение.
- ...чуете няколко пъти любимата си песен за второто идване на Христос, за рая и/или новата земя. Всеки път, когато слушате тази песен, си представяйте, че вие сте там и присъствате на сцените, които описва песента.
- ...си направите дневник "Моят ден в небето", в който да запишете как си представяте своя живот в небето, какво правите в неделя, понеделник, вторник и т.н. в това идеално място, което Бог е създал за вас.
- ...отговорите на някой искрен критик, който казва, че християни, които фокусират вниманието си върху бъдещето, приготвено им от Бог, губят представа за настоящите нужди и за реалния живот. С други гуми, християните му изглеждат толкова "небесно ориентирани", че не стават за нищо в земния живот. Какво ще отговорите?
- ...помислите върху Христовата молитва: „Отче наш, Които си на небесата, да се свети Твоето име, да дойде Твоето царство, да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята!“ (Мат.6:9,10) Каква е Божията воля за теб на земята, докато се подготвяш за идващото небесно царство? Какво те подтиква да направяш в този момента Светият дух? Как отговаряш на този повик?
- ...посетите възрастни християни, задавайки им следните въпроси: „За каква най-много бленувате, като гледате с очакване към второто идване на Христос? Ако можехте да се върнете обратно и да промените нещо в живота си, какво би било то? Какво ще посветвате младите християни днес?“

Полезни връзки

Е.Г.Вайт, "Великата борба", гл.42
Karl Haffner, "The Cure for the Last Daze"
К.С.Луис, "Великата раздяла"